

החברותא

בס"ד ערש"ק פון וואר אר"ד טבת תשנ"ח

65

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס

פנינים יקרים

ווארא אל האבות (רש"י תחילת פרשת ווארא) המלה אבות יכולה להתפרש גם כ'רוצים'. השי"ת נראה רק על אלה הרוצים שיראה אליהם, כיוצ"ב מפרש הרמב"ם את הפסוק "אהיה אשר אהיה" אהיה עם אלה שרוצים כי אהיה אתם...

ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך (שמות ה כג) ה' חשש כי אם פרעה ישמע מיד לדברי משה ויקל עולו מעל ישראל יבא איזה גאולה בלב משה שעל ידו באה טובה לישראל ודבריו נשמעין א"כ זהו סימן שהוא ירא שמים, ואלו היה מתגאה שוב לא היה ראוי להיות שליח לקבלת התורה. לכן הכביד ה' את לב פרעה ולא שמע לדברי משה וגור ואמר תכבד העבודה וק"ל. ואז היה משה שפל בעיניו יותר ויותר בראותו שאין דבריו נשמעין ותלה החסרון בשביל עצמו כדרך הצדיקים לומר שאינם יראי שמים (יטב לב מובא בלקוטי אנשי שם סוף פר' שמות ענין גלות וגאולת מצרים כמו שהיה בדרך כללות אומה הישראלית כך יש בפרטות אדם אחר. וכמו ששמעתי (מהבעש"ט) פירוש הפסיק קרבה אל נפשי גאלה כי קודם שיתפלל על הגאולה הכללית צריך להתפלל על גאולה פרטית לנפשו ודפ"ח).

גלות מצרים היה שלא ידעו להכריע שיש לעולם בורא אחד מלא כל הארץ כבודו המחדש בטובו בכל יום מעשה בראשית עד שבא משה בחינת הדעת וע"י נסים שעשה נתפרסם בעולם שיש בורא והבורא משגיח בהשגחה פרטית על כל פרט ופרט ועל כל פסיעה ופסיעה ועל כל דבור ודבור (אוצר החיים פר' בהר בשם הבעש"ט דרס"ד) **בשם** רבנו הבעש"ט הקדוש זלה"ה מה שצריכין לנסוע לצדיק הדור ולא די בספרי מוסר בלבד זה מפורש בתורה ויאמר ה' אל משה כתוב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע אף שאמר ה' אל משה לכתוב בספר ולכאורה די בזה. ועם כל זה אמר לו ושים באזני יהושע שידבר עמו פה אל פה כי העיקר הוא מה ששומעין מצדיק הדור כי משה היה צדיק הדור.

ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלקים וידעתם כי אני ה' אלקיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים. י"ל כי הנפלאות הגדולות אדם מאמין כי הם מהשי"ת, אך הניסים הנסתרים תולה האדם במקרה, והנה והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים זה ה' בר"ה ואז כבר בטלה עבודה מאבותינו במצרים, והיו מקטני אמונה תולים זה דמקרה הוא שמרחם פרעה עליהם, עד שראו אח"כ נסים ונפלאות ולקחתי אתכם לי לעם ואז ידעו כי אני ה' המוציא אתכם מתחת "סבלות" מצרים שנעשה בנס נסתר וכל כיוצא בזה תבינו ותאמינו כי הכל ממני. (תורת משה דרשות החתם ווארא).

ארז"ל יפה צעקה לאדם בין קודם גזר דין בין לאחר גז"ד והענין למה דקדקו דוקא צעקה כי מה שמועיל תפלה לבטל הצרה יש בו כמה טעמים כי קודם הגז"ד יועיל התפילה לעכב את הגזירה כיון שעדיין לא יצא הפרענות לפועל ואינו רק בכח, או בדבר קל יתבטל. משא"כ אחר גזר דין יוצא הענין לפועל, ולא יתבטל ע"י תפילה לבד אלא א"כ בצירוף תשובה ככל הדברים הבאים מלמעלה שאינם אלא לפי הכנת המקבל כאמרם ז"ל צדיקים מתראפים בה ורשעים נדונים בה לכן אף שכבר היה גז"ד והגיע הענש על האדם כל שמן שהיה רשע היה עונש אבל אחר שעשה תשובה ונתהפך לאיש אחר נהפך לרפואה כאומרו נרפא נגע הצרעת מן הצרוע ר"ל מן הצרעת עצמו נעשה רפואה כשעשה תשובה אמנם צעקה הוא מעומקא דלבה יותר מתפלה וזה עולה עד עולם אשר למעלה ממקום שבאין גזירות העונשין לכן בהמשך שפע משם יתבטל הגזר דין ומועיל צעקה של צדיק עליו אע"פ שהאדם עצמו לא עשה תשובה ולז"א יפה צעקה דייקא לאדם בין קודם כו' משא"כ תפלה לא מועיל בלי תשובה רק קודם גזר דין לזה דקדקו צעקה לאדם כי ודאי תפלה יוכל כל אדם לבקש מהשי"ת אפילו בלי תשובה משא"כ צעקה שהוא מעומקא דלבה מאד דבר זה א"א אלא מתוך תשובה וא"כ מאי עדיפתיה דצעקה מתפלה דהא גם תפלה מועיל בצירוף תשובה אף אחר גז"ד לז"א 'לאדם' ר"ל מה שצווק הצדיק על אדם אחר דבכה"ג יצויר הצעקה בלי תשובה כי אותו החוטא עדיין לא שב ואפ"ה הצעקה מועיל משא"כ תפילה (ערבי נחל פר' ווארא)

אנו מביאים דברים שהרא"ש דיבר וציוה לעלותם על הכתב בשנת תשל"ג
לחברים העובדים ביד עזרה ואקטואליים לכל גם היום

אקדמות מלין

במסירות נפשם גילו לנו תכלית בריאתנו
והורו לנו דרך עץ החיים כדי שנחיה לעולם
ולמען טוב לנו כל הימים. יהא רעוא קדמך
לקבל משאת לבבנו ומאוויי נפשנו ותערב
עתירתנו לפניך כעולה וכקרבן שהוא כליל
תקטר וצדקה תהיה לנו להחיותנו כהיו
הזה, ולהשלים משאלין דלבנו לטב לחיין
ולשלם. אמן כן יהי רצון.

ועכשיו נבאר המטרות, נפרש היסודות, ונתקין
תקנות. כדי שלא יבולע לנו ח"ו מן המלחמה
הגדולה של הבשר והדם. כל אחד יחתום שמו
מתוך הסכם גמור שבלב, אשר שום כח
שבעולם לא יוכל לבטל דבר ההסכם הזה,
אלא עפ"י התנאים אשר יבוארו להלן בהמשך
הדברים. ואלו הדברים לא ניתנו לחצאין, כי
אין להעלות על הדעת שיריים או שיור כל
שהוא, כי חמץ אוסר במשהו. ואלה דברי
הברית הם חטיבה אחת אשר נאמר לנו על ידי
חברנו רבי אשר שליט"א אשר הוא לנו כשופר
מעוררנו מתרדמתנו, לעורר לנו השחר של
גאולתן של ישראל במהרה בימינו אמן כן יר.
רצון.

ותקנות קבועות שנו כאן לחברים אשר יש את
נפשם לבוא בברית יחד בסוד ה' ליריאיו.
להרים ולשאת את דגל האמונה הפשוטה על
גבם ובתוכיותם ולעבור חלוצים לפני העם.
לחדש המלוכה בישראל, מלכות שמים,
שנמליך הקב"ה על כל אברינו ותנועותינו
ומוצא שפתינו. ואיש איש על דגלו ועל
משמרתו, כל אחד לפי מדרגתו והשגתו,
מקבלים זה מזה באהבה ומשפיעים זה לזה
מה שחרות על הלוחות, לחרות בעצמם
ובבשרם על כל דבור ונשימה להיות
משמשים לפניו יתברך כעבדים המשמשים
את הרב על מנת שלא לקבל פרס. ואף כי שבע
יפול צדיק וקם, וירידה צורך עליה מחוייבת
המציאות, הרי איש את רעהו יעזור ולאחיו
יאמר חזק ע"י התלכדות יחד בחיבור של
אמת של האהבה הגדולה שהיא אהבת חינוס
בלתי תלויה בשום דבר, ועל כן נקיה היא
מסייגים. ועל ידי כך נזכה להתקשר אל דעתם
של כל החכמים והצדיקים האמיתיים של כל
הדורות ועד דורנו בכלל. לשמוע בקולם,
להגות בתורתם, ולהקשיב לרחשי לבם. אשר

והן הן הדברים אשר הוגד לנו ע"י רבי אשר שליט"א על יסוד החברותא.

זאת הבריאה שנבראה, נכללו עמה יסודות של
גוונים הרבה. למשל, יסוד היאוש, אשר האדם
מוצא לו תענוג מיסודו זה המושכו לפינוק
ולענינו של שברון, ומחמת זה הולך כל היום
כולו בשעמום ושבירה. וכך הוא גם היסוד
ההפכי של האנוש, שהוא יסוד הגאווה, אשר
עם כל פעולה מפעולותיו הוא מגיע לרגש
כאילו הוא חי על יסוד, ושבאמת אין זה אלא
יסוד הגאווה.

האדם, בהיותו חלק מהבריאה אשר בראו
הבורא יש מאין, צריך להיוודע אל יסוד
הבריאה. שאין לשאול שאלות על תועלת
הבריאה ואופן יצירתה. משום שאנחנו
הנבראים, לפי נסיון כשלונות חיינו, מתברר
לנו, שהיסוד שלנו הוא דבר שלא שייך לדבר
ממנו כלל. כי לא נתבצר לנו אחיזה משום
מקום.

לפיכך, אנו צריכים לגלות בעצמנו, שכל
תכלית הבריאה היא עבודה ללא ליאות. כי

ולא נכשל בבחינת היסורין האלו, ולכך זכה והגיע שיצתה נשמתו באחד, היינו, שכל מציאותו הפך להיות אחד ולפיכך גם זכה והשיג את שלמטה ואת שלמעלה משום שהיה מקושר לאחד שלמעלה, שזו היא המציאות של אמונה פשוטה.

ועכשיו שאין לנו שום חלק, והכל חלק אלוקי ואנו דבוקים אליו יתברך, והכל אחד וכוללם יחד, ממילא, כל פעולה שעושים ביחד נכלל באחד. כי רק בראשית הבריאה היה העולם תוהו ובוהו, שהוא יתרון האור מן החושך. ומאחר שאין לנו יתרון האור ורק החושך מכסה ארץ כיון שאין אנו מאוחדים, נמצא החושך אצל כל אחד. והתכלית של החושך הזה הוא שכל אחד יראה שהאור שייך רק להקדושה שהיא בבחינת טמיר ונעלם, כדי שגם אנו נזכה להגיע לחיות בבחינה הזאת להיות טמיר ונעלם, שכל מציאותנו תיהפך למציאות הביטול של האין.

כי אם אנו רוצים להיכלל בהאור, הרי כל נחלה שאנו נמצאים עליה שייכת היא להאור העליון, שהכל שייך אליו. והבחירה אצל כל אחד שיבחר את עצם הדבר הזה להיות נכלל בהאור. כי כל המחלוקת המצויה בינינו מחמת שאין אנו חיים בהבחירה של האחד, רק אנו חיים בהבחינה של כוחי ועוצם ידי עשה לי החיל הזה. וע"י כך נוצרת המחלוקת, כי אנו רואים רק את הפגם של הזולת. ואם נעבוד ונזכה לחיות בהבחירה של האחד נזכה להגיע לקיום העולם ונחיה יחד תחת חסותו של הקב"ה, בפלטרין של מלך, וכלום חסר אדם בהיכלו של מלך, אשר ראיית פני המלך הוא תענוג כל התענוגים כהבטחת חז"ל לעתיד לבוא הקב"ה מטייל עמנו בגן עדן ולא נהיה מזדעזעין לפניו.

ועל פי זה נמצאנו למדים, שיסוד בחינת אנוש המורכב מיאוש וגאווה, אין לו שום יסוד. כי הלא האדם צריך להגיע לתכליתו שהוא עפר, כי לעפר ישוב. והרי זה ההיפך מטבע של הגאווה, כפי המבוקש בתפילתנו, "ונפשי כעפר לכל תהיה". וכך הוא כל עיקר התכלית של הבריאה שהאדם ימצא עצמותו ביסודו האמיתי שהוא יסוד העפר. וכפי שאנו מוצאים שהבורא ברוך הוא, הוא טמיר ונעלם, א-ל מסתתר בשפירר חביון, להראות לעולם שהוא יחידי, כך גם בראנו באופן מקביל מציאות עפר. וכל אותה העבודה שנעבוד בה את בוראנו, הוא כדי להגיע ולהישאר בחינת עפר. שרק ע"י בחינת עבודה זו מתגלית יחידותו, יחודו ואחדותו שמו יתברך בעולם.

כי הנה כי כן, אין לעפר פה להרים קולה שעה שהיא נותנת להידרס, אך כשהיא נדרסת הרי היא מעלה אבק, ובשעה שהיא מעלה אבק היא סוערת בכך, אבל שותקת. כך גם אנו אף על פי שאנו סוגרים את פינו בשעת נסיון, בכל זאת הרינו סוערים, ללמדנו על יסוד האנוש שהוא רק רע כל היום. ולהכירנו לדעת את תכליתנו להגיע למדרגה של הבחינה "קרוצי גושי חומר" לעבוד בה את קדמונו של עולם בבחינת העפר.

בכדי שנזכה להגיע לבחינת עפר שהיא הבחינה של "לך דומיה- תהלה", אנו צריכים לעבור השלב של יסורין של אהבה שעל ידיהן נגיע לתכלית המאויים של האנוש של "כגמול עלי אמו, כגמול עלי נפשי" כדרך שמצאנו ברבי עקיבא שעד שהגיע לבחינת "אחד" היה צריך לעבור מסרקות ברזל ועמד

אחדות השלימות למען המטרה המוצהרת הזאת. ע"י כך תתעורר חבצלת השרון לדרוש בשלום ישראל להמציא לו תרופה.

וכך נוסדו והוקמו מפעלים שונים לרווחת עם ישראל ובכל אלו המפעלים משרתים חברים במשרות ובתפקידים שונים, בשכר ושלא בשכר. כל אחד כפי שנקבע עמו בהתאם לצרכיו וצרכי משפחתו.

ואם כי כבר נאמרו תוכן הדברים האלה בעל פה, חוזר ושינון, הרי מוסף עליהם היום הדברים בכתב. למען יהיו לגד עיניהם תמיד לשים לבם להם ולמסור נפשם עליהם. ומלכותא דרקיעא כעין מלכותא דארעא, לגדור גדר ולקבוע הליכות והתקן תקנות בכל הבהירות, כדי שלא יבוא אדם ויאמר, לא ידעתי, שגגה היא מלפני. כי אין מזהירין אלא לנזהרין ואין מזרזין אלא למזרזין. ומי שחפץ לתת לבו ונפשו לכל הדברים האלו יוכל להסתפח לנחלת ה', כמאמר הזוה"ק, "אמר קודשא בריך הוא, אי את יהיבת ליבך לי, אנא ידענא דאת דילי, ואי לאו, לאו אנא ידענא דאת דילי", והשי"ת יזכינו להיות מעושי רצונו ולקרבינו לעבודתו, אמן כן יהי רצון.

עפ"י הדברים האלה ייכנס כל אחד לעשות עבודתו להיות משמש בתחום של רבים למען הרבים, כל אחד בתפקידו אשר יושת עליו לפי כישוריו וכוחו. וידע שזאת נחלה לא לו, כי אם נחלת ה' אשר מן השמים הניחו לו גדר להתגדר ולתקוני שדרינהו ולא לעוותי, וכל מי שייכנס לשרת עם מחשבת פיגול הרי הוא ממיט על עצמו שואה איומה כמעל אשר מעל עכן מתוך החרם וההקדש. על כן לא יקל הנכנס את ראשו לכך, כי אין אלו דברים של מה בכך, ואף שנראים הדברים מוצבים ארצה, הרי ראשם מגיע השמימה. וכל בנין ותקון העולמות תלויים בנדנדת אבר או מוצא פה כל שהוא של כל אחד מבין הבאים בברית יחד לשמור משמרת הקודש אשר בכתף ישאו הארון במכסה אשר כיסוהו שאף חזות עינים גרידא אינו סובלו, והיה מחנה קודש לה'.

ובחמלת ה' עלינו, אחרי עמל ותלאה של שנות דור, רצופים נסיונות ומאבקים תכופים, נוצרו כלים ומסגרות למפעלים שונים לשרת בהם ועל ידיהם את עם בני ישראל, להקל על סבלם, להמציא מזור, ולהיות להם ולסעד ולמשענה בעת מצוקתם. לעסוק ביחד עם חברים מתוך

סיגל ה' במיעינים

הר"ר דוד גולדשטיין ומשפ' להולדת הבן
הר"ר חיים גולדשטיין ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר אברהם משה קיפר ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר משה דוד ויזר ומשפ' להולדת הבן
הר"ר משולם מורגנשטרן ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר שלמה מן ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות
הר"ר שמואל גרינבוים להכנס הבן לעול המצוות
הר"ר ישראל מאיר סגל ומשפ' לנשואי הבת
הר"ר גדליה סגל ומשפ' לנשואי הנכדה
משפ' קנובליך לנשואי הבן

ה"ל ע"י
משרתת החברותא
ע"י 3
טל: 5829688
ת"ד 5080
ירושלים 91050

כוס תנחומים לחברנו

הר"ר ישעיה רובינפלד ומשפ' על מות רעינתו ע"ה בדמי ימיה